

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoP/152/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1225202206
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bundzel
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:1225202206.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bundzela a sudcov JUDr. Róberta Foltána JUDr. Kristíny Srnkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa matky: C. D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXXXX/XX, F., zastúpená advokátom JUDr. Jozefom Dobrovičom, LL.M., so sídlom Záhradnícka 27, 811 07 Bratislava a otca: C. B., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom E. X, XXX XX F., štátny občan Turecka, zastúpeného Doc. JUDr. Lilou Bronislavou Pavelkovou, PhD., so sídlom Čajkovského 7, 811 04 Bratislava, v konaní o návrhu matky na nariadenia neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava II č.k. 28P/103/2025 - 30 zo dňa 12.08.2025 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

odôvodnenie:

- Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.
- Rozhodol tak o návrhu matky, ktorým sa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd do právoplatného skončenia konania vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností rodičov maloletého zveril do osobnej starostlivosti matky, styk otca s maloletým by upravil tak, že otec bude oprávnený stykať sa s maloletým každý párnny týždeň od štvrtku od 16:00 hod. do piatka do 18:30 hod. a každý nepárny týždeň od piatka od 16:00 hod. do nedele do 18:30 hod. a zároveň by otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou 600 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Matka svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnila tým, že rozsudkom Mestského súdu Bratislava II zo dňa 15.10.2024, č.k. 28P/56/2024-140 súd jej manželstvo s otcom maloletého rozviedol a zároveň schválil rodičovskú dohodu o úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode manželstva k maloletému dieťaťu. Poukázala na to, že predmetná rodičovská dohoda bola najmä výsledkom ústupkov a kompromisov z jej strany, nakoľko otec nebol ochotný pristúpiť ku akejkoľvek inej variante úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému. Uviedla, že už v čase uzatvárania rodičovskej dohody mala pocit, že takéto striedanie nie je najvhodnejšie pre maloletého, avšak chcela to aspoň skúsiť. Tvrdila, že zo strany otca maloletého bola počas manželstva opakovane vystavovaná urážlivým, ponižujúcim, neprimeraným a degradujúcim slovným útokom, mala byť poslušnou a tichou manželkou, ktorá pozná svoje miesto (staráť sa o syna a domácnosť). Poukázala na to, že najväčším problémom bola existencia sociálnych a kultúrnych rozdielov medzi ňou a otcom maloletého, nakoľko tento je pôvodcom z Turecka. V tejto súvislosti uviedla, že pred samotným rozvodom sa otec veľmi snažil o získanie si priazne maloletého, zrazu ho začal ukladať do postele, čítať rozprávky, pozeral s ním rozprávky alebo sa s ním hral. Toho času maloletý chodí k otcovi, no bojí sa ho. Povie jej, že k otcovi ísť nechce a chce byť s ňou. Keď sa od otca vráti, je

utiahnutý, plače a cíti sa vinný, že prišiel k mame s tým, že jej povie, že je mu s ňou lepšie. Vzhľadom k tomu, že maloletý má úzkostné prejavy, tak matka kontaktovala znalkyňu z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí, ktorá vypracovala znalecký posudok dňa 27.06.2025, z ktorého záverov vyplýva, že v prípade maloletého ide o dieťa s vysoko nadpriemerný intelektom, úzkostne sa vyvíjajúcou osobnosťou, ktorá nesie niektoré znaky typické pre okruh adaptačnej poruchy (zvýšená úzkostnosť, precitlivosť, výrazné prejavy znepokojenia strachu, afektívne výbuchy neprimerané situácii, regresné správanie). Znalec usúdil, že aktuálny psychický stav a prežívanie maloletého súvisí jednak s konfliktným vzťahom rodičov medzi sebou, keď vzhľadom na svoj vysoko nadpriemerný intelekt si začína uvedomovať jednak hĺbku konfliktu medzi rodičmi, pričom tieto situácie prežíva citlivejšie. Tieto prejavy sú prítomné tak v domácom ako aj škôlkarskom prostredí, pričom ide o zmeny, ktoré presahujú do všetkých oblastí života maloletého - prejavy spadajú pod okruh adaptačnej poruchy. V tomto prípade znalec odporúča stabilné výchovné a rodinné prostredie s prítomnou vzťahovou osobou (s najväčšou pravdepodobnosťou matkou maloletého), ktorá dokáže dostatočne sýtiť jeho aktuálne základné emočné potreby a ktorá mu poskytne rutinu, emocionálnu stabilitu a prijatie. V prípade príliš prísneho alebo autoritatívneho prístupu k nemu sa zvyšuje pravdepodobnosť odporu zo strany maloletého a prežívanie vnútornej frustrácie, čo bude viesť k zhoršovaniu jeho psychického stavu. Za tohto stavu považuje matka aktuálne nastavenú striedavú starostlivosť za nevhodnú. Z týchto dôvodov si podala návrh na zmenu úpravy rodičovských práv a povinností, no do rozhodnutia súdu vo veci samej je potrebná podľa nej neodkladná úprava. Poukázala na to, že nemá záujem ukrať otca o jeho rodičovské práva, ale domnieva sa, že v aktuálnej situácii je maloletý syn na prvom mieste.

3.

Súd prvej inštancie dospel k záveru, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný, pretože nepreukázala takú naliehavosť situácie, ktorá by si vyžadovala okamžitý zásah súdu. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 26 Zákona o rodine v spojení s ustanovením § 121 Civilného mimosporového poriadku, keď dohody i súdne rozhodnutia o výkone rodičovských práv a povinností možno zmeniť, ak sa zmenia pomery, respektíve, ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre doterajšiu úpravu, pričom zmena rozsudku je prípustná od času, keď došlo k zmene pomerov. Konštatoval, že neodkladné opatrenie nemá slúžiť na úpravu všetkých vzťahov medzi účastníkmi, ale výlučne takých, ktorých riešenie neznesie odklad, zatiaľ čo komplexne budú vzťahy vyriešené až po skončení riadneho a úplného dokazovania v konaní vo veci samej. V tejto súvislosti poukázal na to, že pri zmene právoplatnej úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu sa vyžaduje riadne dokazovanie a hlavne preukázanie zmeny pomerov v porovnaní s predchádzajúcim rozhodnutím, pričom musí ísť o podstatnú zmenu pomerov. Uviedol, že nie je opodstatnené meniť už právoplatnú úpravu formou neodkladného opatrenia, nakoľko neodkladné opatrenie je potrebné nariadiť len vtedy, ak je nevyhnutné dočasne zabezpečiť ochranu porušených a ohrozených práv účastníkov konania a keď okamžitý zásah súdu sa javí ako nevyhnutný. Uviedol, že na Mestskom súde Bratislava II sa vedie konanie o zmene zverenia maloletého do osobnej starostlivosti, pričom až v konaní vo veci samej bude mať súd dostatočný priestor na preukázanie všetkých sporných skutočností a na vykonanie dokazovania a zistenia skutočného stavu veci, t.j., či došlo k takej zmene pomerov, ktorá vyžaduje zmenu právoplatného a vykonateľného rozhodnutia. Zdôraznil, že v predmetnej veci neboli zistené žiadne skutočnosti, v dôsledku, ktorých by bolo, pred rozhodnutím súdu o veci samej nevyhnutné v záujme bezprostrednej a nutnej ochrany záujmov maloletého pristúpiť k jeho okamžitému zvereniu do osobnej starostlivosti matky. V tejto súvislosti konštatoval, pokiaľ sa aj vyskytli negatívne prejavy v správaní a prežívaní maloletého, nemožno ich jednoznačne pripísať striedavej starostlivosti a vplyvu otca. Tieto tvrdenia matky nevyplývajú jednoznačne ani zo znaleckého posudku a ani zo zápisu zo škôlky, že by v súčasnosti aktuálne nastavená striedavá starostlivosť nebola vhodná. Taktiež mal za to, že ani v časti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia určením výživného na maloletého nebola preukázaná potreba bezodkladnej úpravy pomerov k maloletému, keď ani táto časť návrhu nespĺňa v čase rozhodovania súdu podmienky podľa § 366 CMP. Uviedol, že charakteristickým znakom neodkladného opatrenia o určenie povinnosti platiť výživné v nevyhnutnej miere podľa § 366 CMP je rozsah výživného, ktorý sa zásadne odlišuje od jeho rozsahu v konečnom rozhodnutí. Neodkladným opatrením nerozhoduje súd o výške výživného podľa schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča. V súlade s platným Civilným mimosporovým poriadkom možno v rámci neodkladného opatrenia nariadiť rodičovi platiť výživné len v nevyhnutnej miere. Uvedeným zákonným ustanovením mal zákonodarca na mysli uloženie povinnosti rodičovi, ktorého zákonná vyživovacia povinnosť nebola doposiaľ súdnym rozhodnutím upravená, platiť výživné v takej miere, aby výživa dieťaťa nebola žiadnym spôsobom ohrozená. V predmetnej veci existuje právoplatné rozhodnutie o úprave práv a povinností

rodičov k maloletému dieťaťu, ktorým bola schválená dohoda rodičov o zverení maloletého do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, pričom výživné počas trvania striedavej osobnej starostlivosti nebolo určené. Bolo zistené, že matka maloletého je zamestnaná, má pravidelný príjem, pričom až v konaní vo veci samej súd vyhodnotí, aké sú možnosti a schopnosti rodičov, opodstatnené náklady maloletého a v prípade zmeny zverenia, rozhodne o výške výživného povinného rodiča (minimálne od podania návrhu). Vzhľadom k tomu, že matka maloletého nepreukázala také okolnosti a skutočnosti, ktoré by vyvodzovali záver o potrebe bezodkladnej úpravy pomerov k maloletému v určení výživného, súd návrh matky v celom rozsahu zamietol.

4.

Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 2 ods. 1, § 360 ods. 1, § 366 a § 367 ods. 1 CMP, ustanovenia § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, § 329 ods. 1 veta prvá a § 329 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) ako aj článkom 3 Dohovoru o právach dieťaťa.

5.

Na súde prvej inštancie je v súčasnosti vedené konanie pod č.k. 28P/104/2025 o návrhu matky na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému, v ktorom sa matka domáha vydania rozhodnutia, ktorým by súd zveril maloletého do osobnej starostlivosti matky s tým, že otec je oprávnený sa s maloletým každý párný týždeň od štvrtku od 16:00 hod. do piatka do 18:30 hod. a každý nepárny týždeň od piatka od 16:00 hod. do nedele do 18:30 hod. . Pokiaľ ide o styk otca s maloletým počas sviatkov a prázdnin tento by ostal podľa pôvodnej úpravy. Zároveň žiada, aby súd uložil otcovi maloletého povinnosť prispievať na jeho výživu sumou 600 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, a to od vykonateľnosti rozsudku. Konanie doposiaľ nie je právoplatne skončené.

6.

Naposledy boli práva a povinnosti rodičov k maloletému upravené rozsudkom Mestského súdu Bratislava II, č.k. 28P/56/2024-140 dňa 15.10.2024, kedy súd manželstvo rodičov maloletého rozviedol a zároveň schválil o rodičovskú dohodu o úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode manželstva k maloletému, v zmysle ktorej bol maloletý A. B., nar. XX.XX.XXXX na čas po rozvode manželstva zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, ktorá sa bude realizovať nasledovne:

- otec bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého s výnimkou školských prázdnin a sviatkov v každom párnom kalendárnom týždni v utorok a štvrtok (vyzdvihne v tieto dni maloletého do škôlky/školy a nasledujúce ráno, v stredu a piatok odvedie maloletého do škôlky/školy) a v sobotu od 09:00 hod. do nedele 09:00 hod. a v každom nepárnom kalendárnom týždni v pondelok, stredu, piatok (vyzdvihne v pondelok, stredu maloletého zo škôlky/školy a nasledujúce ráno v utorok a štvrtok odvedie maloletého do škôlky/školy). V piatok vyzdvihne maloletého zo škôlky/školy a odovzdá matke v sobotu do 18:30 hod.

- matka bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého s výnimkou školských prázdnin a sviatkov v každom párnom kalendárnom týždni v pondelok, stredu, piatok (vyzdvihne v pondelok a stredu maloletého zo škôlky/školy a nasledujúce ráno utorok a štvrtok odvedie maloletého do škôlky/školy). V piatok vyzdvihne maloletého zo škôlky/školy a odovzdá otcovi v sobotu o 09:00 hod.. Matka bude v každom párnom kalendárnom týždni zabezpečovať osobnú starostlivosť v nedeľu od 09:00 hod. do pondelka 08:00 hod. (odvedie dieťa do škôlky/školy). Matka bude zabezpečovať osobnú starostlivosť v každom nepárnom kalendárnom týždni v utorok a štvrtok (vyzdvihne v tieto dni maloletého zo škôlky/školy a nasledujúce ráno v stredu a piatok, odvedie maloletého do škôlky/školy). A od soboty od 18:30 hod. do pondelka 08:00 hod. (odvedie maloletého do škôlky/školy).

7.

Počas sviatkov a školských prázdnin bol dohodnutý osobitný režim v starostlivosti o maloletého. Obidvaja rodičia sú oprávnení maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok. Výživné sa počas trvania striedavej osobnej starostlivosti neurčilo, pričom tento rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 29.10.2024.

8.

Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala matka v zákonnej lehote odvolanie a žiadala, aby odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, aby jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bolo vyhovené. Namietala, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je arbitrárne, nedostatočne odôvodnené, bez dostatočného objasnenia skutkového stavu, a teda je nepreskúmateľné. Poukázala na nález Ústavného

súdu ČR, sp. zn. II.ÚS 169/16 zo dňa 24.06.2016, v ktorom je konštatované, že zdravý psychický vývoj maloletého stojí nad záujmom rodičov podieľať sa na starostlivosti o maloletého rovnakou mierou a nad záujmom maloletého byť v starostlivosti oboch rodičov. Takýto záver Ústavný súd ČR považuje za rešpektujúci najlepší záujem dieťaťa, tak ako ho definoval vo svojej judikatúre a preto aj ústavne súladný. Matka poukázala na to, že z predložených dôkazov ako i zo samotného návrhu je evidentné, že zmeny v prežívaní na strane maloletého majú presah do všetkých oblastí jeho života, nakoľko tieto sú prítomné tak v domácom ako i v škôlkarskom prostredí. Jej návrh nemožno považovať za jej snahu obmedziť otca na jeho rodičovských právach, ale výlučne zabezpečiť pre maloletého stabilné a láskavé prostredie pre jeho zdravý vývoj. Z ustálenej rozhodovacej praxe vyplýva, že v konkrétnych prípadoch zvrchovaný záujem dieťaťa môže prevážiť nad záujmami rodiča (II. ÚS 662/2014), a teda v súčasnej situácii je prvoradý zdravý vývoj maloletého nad záujmom otca zachovať striedavú starostlivosť, ktorá sa postupom času ukázala ako nevhodná. Konanie vo veci úpravy práv a povinností k maloletému vedené na súde prvej inštancie môže trvať niekoľko mesiacov, pričom je vysoko pravdepodobné, že nepriaznivý psychický stav maloletého sa bude prehľbovať a z týchto dôvodov je namieste okamžitá úprava, ktorú nám poskytuje výhradne inštitút neodkladného opatrenia. Poukázala na to, že súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nevyhodnotil a ani nezohľadnil, či dočasná úprava by bola alebo nebola v najlepšom záujme maloletého, pričom výlučne konštatoval, že: „Na rozdiel od matky súdu nevyplývalo jednoznačne ani zo znaleckého posudku ani zo zápisu zo škôlky, že v súčasnosti aktuálne nastavená striedavá starostlivosť nie je vhodná.“ Vo svetle aktuálnej judikatúry je absencia odôvodnenia, či by rozhodnutie bolo alebo nebolo v najlepšom záujme maloletého hrubým porušením základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces. V tejto súvislosti poukázala na nález Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 101/2022 z 10.05.2022, v ktorom je konštatované, že objektívnym explicitne ustanoveným zákonným kritériom na rozhodnutie vo veciach úpravy rodičovských práv k maloletým je „najlepší záujem maloletého dieťaťa“, ktorý musí všeobecný súd vyhodnocovať a zdôvodniť nielen mechanicky a formálne, ale adresne s prihliadnutím na okolnosti posudzovanej veci. Ak uvedené odôvodnenie absentuje, dochádza k porušeniu základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces. V závere svojho odvolania poukázala na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 117/07 zo dňa 14.02.2009, v ktorom je uvedené, že obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy (ako aj podľa čl. 36 ods. 1 listiny) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru je aj právo účastníka konania, procesnej strany v konaní alebo právo inej zainteresovanej osoby na rozhodnutie, ktorého dôvody vydania sú zjavné a zreteľné, pretože práve odôvodnenie rozhodnutia je zárukou toho, že výkon spravodlivosti nebude arbitrárny. Ústavný súd pripomína, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov veci (mutatis mutandis I. ÚS 241/07).

9.

K odvolaniu matky sa vyjadril otec, ktorý považoval námietky matky za neopodstatnené. Poukázal na to, že týmto návrhom matky by sa fakticky poprela právoplatne schválená rodičovská dohoda o striedavej osobnej starostlivosti, keďže on ako otec by bol z osobnej starostlivosti prakticky vylúčený a jeho kontakt s maloletým by bol obmedzený len na niekoľko hodín týždenne. Takýto zásah možno považovať za faktickú zmenu právoplatnej úpravy, ktorá je možná len v konaní vo veci samej a po vykonaní riadneho dokazovania a najmä preukázania zmeny pomerov v porovnaní s predchádzajúcim rozhodnutím alebo, ak navrhovateľ preukáže naliehavosť okamžitého zásahu súdu do úpravy pomerov k maloletému dieťaťu, ktorý neznesie odklad. Tento predpoklad na vydanie neodkladného opatrenia v predmetnej veci naplnený nebol, k čomu dospel aj súd prvej inštancie v rozhodnutí zo dňa 12.08.2025. Poukázal na to, že odvolateľka sa vo svojom podaní opiera o závery znaleckého posudku, avšak tieto interpretuje jednostranne a v prospech svojho návrhu. Poukázal na to, že zo samotného znaleckého posudku č. 30/2025 zo dňa 27.06.2025 nevyplýva, že by aktuálny psychický stav maloletého vyžadoval okamžité prerušenie striedavej starostlivosti alebo jej nahradenie výlučnou starostlivosťou jedného rodiča. Znalčka poukázala na to, že maloletý je dieťa vo vývine s nadpriemerným intelektom, čo je často spájaný stav s emočnou nezrelosťou, ktorá spôsobuje zvýšenú citlivosť na zmeny. Tieto prejavy sú v okolnostiach rozvodu a nastavovania nového režimu prirodzené a znalčka ich subsumovala pod rámec adaptačnej poruchy, nie stavu, ktorý by si vyžadoval okamžité vylúčenie jedného rodiča zo starostlivosti. Znalčka vo svojich záveroch odporúča zabezpečenie stabilného prostredia, rutiny a citlivého prístupu, čo je možné napĺňať zo strany oboch rodičov v rámci existujúcej striedavej starostlivosti. Rovnako odporúča psychoterapeutickú intervenciu, ktorá môže byť realizovaná paralelne s pokračovaním súčasného režimu. Nie je teda pravdou, že by posudok konštatoval naliehavosť na okamžité a

jednostranné zverenie maloletého matke, ako to tvrdí odvolateľka. Okrem toho namietal, že matka dala vypracovať znalecký posudok bez jeho vedomia, neprizvala ho k znaleckému skúmaniu a ani mu neoznámila, že takéto skúmanie plánuje. Ak by o tom vedel, rád by sa znaleckého skúmania zúčastnil, aby mohol byť výsledok čo najobjektívnejší. Na druhej strane on ako otec požiadaval psychologičku, s ktorou dlhodobo spolupracuje o vypracovanie odbornej správy, z ktorej vyplýva, že maloletý sa v prítomnosti otca cíti bezpečne, prejavuje pozitívne emócie, je hravý a tvorivý. Poukázal na to, že preukazuje dobré rodičovské kompetencie, má záujem o vývin syna a aktívne hľadá cesty spolupráce s matkou. Dokonca aj zo samotného znaleckého posudku predloženého matkou možno vyčítať, že maloletý má k otcovi blízky a pozitívny vzťah, čo potvrdzujú aj výsledky použitých vyšetrovacích metód. Uviedol, že z predloženého znaleckého posudku vyplýva, že maloletý prechádza adaptačnými ťažkosťami, ktoré prirodzene súvisia s rozvodom rodičov, zmenou rodinného prostredia a jeho vývinovou fázou. Samotný posudok nikde nekonštatuje, že aktuálne nastavený režim striedavej starostlivosti je pre maloletého škodlivý alebo ohrozujúci. Naopak, odporúča citlivý prístup, rutinu a stabilitu, ktorú je možné zabezpečiť aj v rámci existujúcej starostlivosti oboch rodičov. Za tohto stavu nie je absolútne potrebná bezodkladná úprava pomerov súdom. Po podaní návrhu zo strany matky (júl 2025) sa rodičia v septembri 2025 prostredníctvom elektronickej komunikácie dohodli na rozšírenom režime starostlivosti, pričom obsah tejto komunikácie je zrejмый z priloženého e-mailu. V rámci tejto dohody matka ponúkla otcovi viac dní a nocí s maloletým. Poukázal na to, že otázka prípadnej zmeny pomerov je predmetom samostatného konania o zmene zverenia, v ktorom bude vykonané úplné dokazovanie. Nahrádzať toto dokazovanie dočasným opatrením by bolo v rozpore s povahou a účelom inštitútu neodkladného opatrenia. Nesúhlasil s tvrdením odvolateľky, že by súd prvej inštancie nevyhodnotil najlepší záujem maloletého. V tejto súvislosti uviedol, že v rámci rozhodovania o neodkladnom opatrení súd posudzuje predovšetkým, či je osvedčená taká naliehavosť a bezprostredné riziko pre dieťa, ktoré neznesie odklad. K odvolaniu matky v časti, v ktorej sa domáha určenia výživného vo výške 600 eur mesačne uviedol, že počas trvania právoplatne schválenej striedavej starostlivosti výživné určené nebolo a ani nebolo potrebné. Neodkladným opatrením možno určiť výživné iba vtedy, ak by bola ohrozená základná výživa maloletého, čo v tomto prípade nebolo preukázané. Poukázal na to, že otec sa o potreby dieťaťa riadne stará počas výkonu svojej starostlivosti a matka nijakým spôsobom neosvedčila, že by maloletý trpel materiálnym nedostatkom. Žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne.

10.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné, uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1,2 CSP).

11.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnené odvolacie námietky matky ako aj s poukazom na obsah napadnutého uznesenia, bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol správne, keď návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol ako nedôvodný.

12.

Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa § 329 ods. 1 a 2 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

V zmysle čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí.

Podľa článku 24 ods. 2 a 3 Charty základných práv Európskej únie, pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa.

Podľa článku 5 Zákona o rodine, záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadnia najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností vlád dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvoma rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami i využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

13.

Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia vo všeobecnosti vyplýva, že sa jedná o procesný inštitút, ktorého základnou funkciou je predbežná, rýchla i keď len dočasná úprava právnych (nielen faktických) pomerov účastníkov. Nárok, prípadne právo, ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana formou nariadenia neodkladného opatrenia, nemusí byť nepochybne preukázaný, avšak musí byť aspoň osvedčený, aby neboli vážnejšie pochybnosti o jeho potrebe. Nevyhnutným predpokladom pre vyhovenie návrhu na vydanie neodkladného opatrenia je naliehavosť potreby predbežnej úpravy pomerov, v dôsledku ktorej môže súd rozhodnúť len na podklade osvedčenia tvrdených skutočností, bez toho, aby musel byť tvrdený nárok nepochybne preukázaný. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia je tiež zrejmé, že súd pri rozhodovaní o ňom nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré by musel zisťovať v prípade konečného rozhodnutia vo veci samej. Súd sa obmedzí len na osvedčenie najzákladnejších skutočností, z ktorých možno vyvodiť nutnosť dočasnej úpravy pomerov, pričom je vždy potrebné posúdiť, či touto dočasnou úpravou pomerov nedochádza k zásahu do základných práv jednotlivých účastníkov nad nevyhnutnú mieru a či dočasná úprava pomerov sleduje legitímny cieľ.

14.

Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia musia byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto opatrenie. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia sa posudzuje tak podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich, ale aj dôvodnosti návrhu z hľadiska právneho posúdenia veci. Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo 3/2010).

15.

Vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti sa nevyhnutnosť nariadiť neodkladné opatrenie posudzuje vždy z hľadiska záujmu maloletých detí, ktorý je prioritný, nadradený akémukoľvek inému záujmu, čo vyplýva aj z vyššie citovaného čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, ako aj z článku 24 ods. 2 a 3 Charty základných práv Európskej únie. Len v prípade osvedčenia bezprostredného ohrozenia dieťaťa, či osvedčenia iného závažného dôvodu, je na mieste rozhodnúť neodkladným opatrením. Potreba zabezpečenia ochrany maloletého dieťaťa vyplýva z ustanovení Zákona o rodine. Záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa, okrem iného, zohľadňuje úroveň starostlivosti o dieťa, bezpečnosť dieťaťa, ako aj bezpečnosť a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, ohrozenie vývinu dieťaťa a pod. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, pričom mimoriadny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý môže mať prednosť pred záujmom rodiča a neumožňuje rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj dieťaťa.

16.

V konaní týkajúcom sa starostlivosti súdu o maloleté dieťa pri nariadení neodkladného opatrenia je súd povinný v záujme maloletého dieťaťa starostlivo uvážiť, či sú pre takéto zásahy súdu do práv a povinností účastníkov konania splnené všetky zákonné podmienky. Neodkladné opatrenie súd preto vydá len vtedy, ak má osvedčené, že riešenie situácie maloletého dieťaťa neznesie odklad, t. j. keď je priamo ohrozená jeho výživa alebo keď musí byť okamžite vyňatý z doterajšieho výchovného prostredia, prípadne, ak ide o ochranu iných dôležitých záujmov. V záujme zamedzenia zneužitia tohto procesného inštitútu je možné uplatniť ho len výnimočne, a to iba v prípadoch riadneho osvedčenia stavu bezodkladnej úpravy pomerov.

17.

Odvolací súd mal z obsahu spisu za preukázané, že rodičia maloletého už nežijú v spoločnej domácnosti, nakoľko rozsudkom Mestského súdu Bratislava II, č.k. 28P/56/2024-140 zo dňa 15.10.2024 bolo manželstvo rodičov maloletého rozvedené a súčasne bola schválená rodičovská dohoda o úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvoze manželstva k maloletému, v zmysle ktorej bol maloletý A. B., nar. XX.XX.XXXX na čas po rozvoze manželstva zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, ktorá sa realizuje nasledovne:

- otec bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého s výnimkou školských prázdnin a sviatkov v každom párnom kalendárnom týždni v utorok a štvrtok (vyzdvihne v tieto dni maloletého do škôlky/školy a nasledujúce ráno, v stredu a piatok odvedie maloletého do škôlky/školy) a v sobotu od 09:00 hod. do nedele 09:00 hod. a v každom nepárnom kalendárnom týždni v pondelok, stredu, piatok (vyzdvihne v pondelok, stredu maloletého zo škôlky/školy a nasledujúce ráno v utorok a štvrtok odvedie maloletého do škôlky/školy). V piatok vyzdvihne maloletého zo škôlky/školy a odovzdá matke v sobotu do 18:30 hod.

- matka bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého s výnimkou školských prázdnin a sviatkov v každom párnom kalendárnom týždni v pondelok, stredu, piatok (vyzdvihne v pondelok a stredu maloletého zo škôlky/školy a nasledujúce ráno utorok a štvrtok odvedie maloletého do škôlky/školy). V piatok vyzdvihne maloletého zo škôlky/školy a odovzdá otcovi v sobotu o 09:00 hod.. Matka bude v každom párnom kalendárnom týždni zabezpečovať osobnú starostlivosť v nedeľu od 09:00 hod. do pondelka 08:00 hod. (odvedie dieťa do škôlky/školy). Matka bude zabezpečovať osobnú starostlivosť v každom nepárnom kalendárnom týždni v utorok a štvrtok (vyzdvihne v tieto dni maloletého zo škôlky/školy a nasledujúce ráno v stredu a piatok, odvedie maloletého do škôlky/školy). A od soboty od 18:30 hod. do pondelka 08:00 hod. (odvedie maloletého do škôlky/školy). Počas sviatkov a školských prázdnin bol dohodnutý osobitný režim v starostlivosti o maloletého. Obidvaja rodičia sú oprávnení maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok. Výživné sa počas trvania striedavej osobnej starostlivosti neurčilo, pričom tento rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 29.10.2024.

18.

Odvolací súd preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie, nielen v zmysle obsahu a dôvodov uvedených v odvolaní matky, pričom nezistil dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia, teda s tými dôvodmi, pre ktoré bolo podľa súdu potrebné návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť. Po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného

opatrenia, dostatočne sa zaoberal všetkými predpokladmi, ktoré musia byť splnené na jeho nariadenie, na základe vykonaných dôkazov dospel ohľadom rozhodujúcich skutočností k správnym skutkovým zisteniam, vec i správne právne posúdil a v napadnutom uznesení aj dostatočne vyložil, z akých dôvodov návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia nevyhovel. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP obmedziť len na skonštatovanie správnosti a presvedčivosti napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty matky (matka v podstate namieta arbitrárnosť a nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie) nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchyliť a nemôže preto dať odvolateľke za pravdu. Súd prvej inštancie sa dostatočným spôsobom v odôvodnení svojho rozhodnutia zaoberal a vysporiadal s podstatným obsahom uplatnených námietok odvolateľky, pričom odvolací súd sa s odôvodnením prvoinštančného rozhodnutia v plnom rozsahu stotožňuje. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa žiada dodať nasledovné.

19.

Súd prvej inštancie vec právne posúdil ako nárok rodiča maloletého dieťaťa a detí na bezodkladnú úpravu pomerov podľa § 2 ods. 1 a 2, § 360, § 367 ods. 1 CMP a § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, § 328 ods. 1 § 329 ods. 1 prvá veta a ods. 2 CSP a dospel k záveru, že návrh matky nie je dôvodný, nakoľko v konaní nebola osvedčená potreba bezodkladnej úpravy pomerov matkou navrhovaným spôsobom. Takéto právne posúdenie veci ako aj závery súdu prvej inštancie, odvolací súd považuje za správne a námietky matky o nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie považuje za nedôvodné.

20.

K námietke matky týkajúcej sa nedostatkov odôvodnenia odvolaním napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že právo na istú kvalitu súdneho konania, ktorého súčasťou je i právo účastníka konania na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva aj z rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že základné právo podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky aj právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v sebe zahŕňajú aj právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/2006). Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový (skutočný) stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nepopierajú zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces, nie sú svojvoľné, neudržateľné ani prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej judikatúre opakovane zdôraznil, že nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa má uskutočňovať aj v ústavnom a zákonom procesnoprávnom rámci, ktorý predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí rovnako ako závery, ku ktorým na ich základe dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Všeobecný súd musí súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (IV. ÚS 1/2002, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09, I. ÚS 501/11). Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II. ÚS 76/07, obdobne T. c/a Švajčiarsko z 29. apríla 1993, Séria A, č. 254- B, str. 49, § 30). Inak povedané, judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva nevyžaduje, aby na každý argument účastníka konania, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamena, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania (II. ÚS 76/07).

21.

S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie týkajúce sa matkou v odvolaní namietaných skutočností je dostatočne a správne skutkovo aj právne zdôvodnené a zodpovedá všetkým požiadavkám kladených na odôvodnenie rozhodnutia v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská účastníkov konania k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré v prejednávanej veci aplikoval a z ktorých vyvodil svoj právny záver. Prijatý právny záver o zamietnutí návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia primerane vysvetlil, pričom dal i odpoveď na podstatné (zásadné) otázky predostreté v konaní a zároveň sa dostatočne vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva taká aplikácia príslušných ustanovení právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že matka sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožňuje ešte neznamená, že záver v ňom obsiahnutý nie je správny. Súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré nevyhovel jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Napadnuté uznesenie tak nie je postihnuté vadou nepreskúmateľnosti z dôvodu nedostatočného odôvodnenia.

22.

Ako už bolo uvedené vyššie, nariadenie neodkladného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva (nároku) a aby neboli vážnejšie pochybnosti o jeho potrebe. Neodkladné opatrenie je inštitútom procesného práva, ktoré môže súd nariadiť, ak je potrebné, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Vychádzajúc z osvedčených skutkových okolností prejednaného prípadu vyplývajúcich z obsahu spisu, sa odvolací súd bez výhrad zhoduje so súdom prvej inštancie v tom, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia, na základe ktorých by bolo nutné v záujme maloletého okamžite zmeniť už existujúcu úpravu styku otca s maloletým stanovenú právoplatným a vykonateľným rozsudkom Mestského súdu Bratislava II, č.k. 28P/56/2024-140 dňa 15.10.2024, kedy súd manželstvo rodičov maloletého rozviedol a zároveň schválil rodičovskú dohodu o úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode manželstva k maloletému, v zmysle ktorej bol maloletý A. B., nar. XX.XX.XXXX na čas po rozvode manželstva zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 29.10.2024.

23.

Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že okolnosti odôvodňujúce zmenu, v tomto prípade spočívajúcu vo forme zmeny starostlivosti o maloletého je potrebné zákonným spôsobom preukázať v konaní vo veci samej, ktoré aktuálne prebieha na súde prvej inštancie. V danom prípade neboli zistené také okolnosti, na základe ktorých by bolo potrebné a nevyhnutné vzniknutú situáciu riešiť bezodkladne, formou nariadenia neodkladného opatrenia.

24.

Námietku matky o tom, že súd prvej inštancie neprihliadol na najlepší záujem maloletého dieťaťa, keď nenariadil neodkladné opatrenie v zmysle jej návrhu, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. Odvolací súd zdôrazňuje, že najlepší záujem dieťaťa nie je možné zamieňať so subjektívnymi predstavami rodiča. Žiada sa dodať, že žiadnym spôsobom nebol preukázaný, či osvedčený dôvod, pre ktorý by bolo nutné meniť aktuálne nariadenú striedavú starostlivosť rodičov ohľadne maloletého. Odvolací súd mal teda za to, že matka predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by malo dôjsť k zmene predchádzajúceho rozhodnutia súdu o neodkladnom opatrení, ktorým bola upravená striedavá starostlivosť rodičov s maloletým a rovnako ani akútnu potrebu zásahu súdu do existujúcej formy úpravy styku rodičov s maloletým, neosvedčila.

25.

Vo všeobecnosti možno konštatovať, že ideálnym stavom je, keď dieťa môže vyrastať v starostlivosti oboch rodičov - otca i matky. Zároveň je však potrebné podotknúť, že základným právom dieťaťa je právo na pokojné a harmonické rodinné prostredie a je povinnosťou rodičov mu takéto prostredie zabezpečiť. V prejednávanej veci rodičia nevytvárajú harmonické a trvalé rodinné prostredie, ich vzájomné vzťahy sú napäté a komunikácia je problematická. Otec sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáha rozšírenia jeho styku s maloletými už upraveného nariadeným neodkladným opatrením

dôvodiac, že od posledného rozhodnutia o úprave styku uplynuli už tri mesiace, čo predstavuje podstatnú zmenu pomerov odôvodňujúcu nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia, vzhľadom na skutočnosť, že maloletý už mal dva roky, má schopnosť vnímať omnoho viac vecí, začína sa pýtať na veci okolo seba, má u otca zabezpečené plnohodnotné, priaznivé a ničím nerušené prostredie, otec sa vie o maloletého postarať, pozná jeho denný režim, stravovacie návyky, vie kedy chodí spať rovnako ako aj vie takéto prenocovanie zabezpečiť, počas realizácie styku maloletému zabezpečuje pestrý program a učí ho novým veciam. Matka s rozšírením aktuálneho styku otca s maloletým nesúhlasí poukazujúc na skutočnosť, že od nariadenia neodkladného opatrenia uplynula extrémne krátka doba, a to aj z hľadiska zmien v živote maloletého. Existujúcu úpravu styku otca s maloletým považuje za dostatočnú a má za to, že dôvody na rozšírenie styku neexistujú.

26.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, keďže otec ani v odvolacom konaní neosvedčil žiadne skutočnosti, na ktoré by bolo potrebné prihliadnuť, a ktoré neboli spôsobilé spochybniť správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, odvolací súd uzneseniu súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

27.

Odvolací súd o trovách odvolacieho konania nerozhodoval, nakoľko nejde o konečné rozhodnutie a o trovách konania bude rozhodnuté vo veci samej v konaní vedenom na súde prvej inštancie. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej ako konečného rozhodnutia len vtedy, ak neodkladné opatrenie konzumuje vec samu, ide o návrh na neodkladné opatrenie podaný po skončení konania, ďalej podaný pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba (návrh), alebo o prípad, ak by súd prvej inštancie musel vec skončiť procesne bez toho, aby ju prejednal (obdobne pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/83/2017). Žiadna z uvedených procesných situácií v prejednávacom prípade nenastala, a preto o trovách konania súvisiacich s neodkladným opatrením rozhodne súd prvej inštancie až v rozhodnutí vo veci samej v súlade s § 396 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP.

28.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods. 1 CMP, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).